Já a moje budoucnost

Jmenuji se Leona Kubasová a zvu vás na cestu časem. Teď právě je rok 2029 a mně je 25 let. Bydlím v malém městě v domku se zahradou. V domku mám malou cukrárnu, ve které peču dortíčky, perníčky a cukrovinky pro lidi z okolí. Na zahradě mám posezení a rostou tam nádherné vonící květiny. Ve svém volném čase čtu knížky, hraji na flétnu, sportuji a chodím na procházky. Ráda cestuji do zahraničí, kde fotografuji, plavu v moři a hlavně okukuji cukrovinky a ochutnávám je. Doma pak svým zákazníkům přichystám národní speciality, třeba francouzský puding. Mým snem je mít dvě zdravé děti, hodného manžela a šťastný a spokojený život.
Je mi ale teprve 9 let. Moc bych chtěla, aby se to stalo. Vím, že záleží jenom na mně.
(Leona Kubasová)

Já a moje budoucnost

Jmenuji se Veronika Hlavicová. Chodím do 4.A. Až budu velká koupím si veliký dům. Chtěla bych se stát letuškou. Jenže háček je v tom, že letuška musí umět čtyři jazyky. Kdybych opravdu byla letuškou, tak za jazyky bych si vybrala angličtinu, němčinu, francouzštinu a ruštinu. Musím ale makat v učení.
Kdybych se nestala letuškou, byla bych možná cukrářkou. Na brigádu půjdu k Tomanovi.
A až vystuduji základní školu, tak půjdu na střední a vysokou školu. Také jsem chtěla jít na konzervatoř, je to tam ale moc těžké. Chci mít skvělý život a musím se snažit.
(Veronika Hlavicová)